

Kristijan Muck

P O R T I M Ā O

O S E B E

Beca

Urh

Zogi

Portimão je kraj na južni obali Portugalske, v pokrajini Algarve. Prizorišče je soba, kamra, čumnata, mansarda, garsonjera. Čas dogajanja zdaj, tik pred koncem tisočletja.

Zogi Zakaj se, nekdo, umakne iz Slovenije v Portimão? *Purtimáu*. Kje sta,.. Slovenija,.. in kje je Portimão? Kdo se... umakne? Jaz, Zogi, ki se o tem sprašujem, se umakne. Ki se sprašuje, se umakne? Ali pa se,.. sprašuje Zogi, neko moje ime? Ki se z njim pogovarjam. In je eden v Sloveniji in drugi v... Portimáu. *Purtimáu*? Tukaj sem. Da bi prodal. Ali vsaj prodajal. Robo. Na štantu. Uthane, zapestnice, ogrlice. Jih delam tudi sam. Shit.

Molk.

Torej ne zaradi droge ne zaradi ljubezni ne zaradi strahu niti... Ali pa? Leta enaindevetdeset,.. začelo se bo,.. da bojo najprej oropali zlatarne, sem bil,.. nobenega dvoma, da bo tako v Sloveniji. Prva vojna je bila to po letu... Zdaj so nanjo povsod pozabili. Po letu enain... Prva od vseh, ki sledijo, ne le na Balkanu, v Evropi. Konec sveta je tukaj. Kjer sem. Od mojega popka se krivi dol, stran od Gibraltarja, dol binglja, tja, tja, od celine stran, zelenosivi, zgubljenosinji Atlantik. Januarski. *Portugal*. Portugalska. Kraj, Portimão. *Purtimáu*? Nekdo se umakne in igra sebe tu. In ima pri sebi konec in začetek sveta. In igra sebe.

Odpro se vrata. Beca.

Beca Pred kom ga igra?

Zogi Zakaj?

Beca Se reče, čemú.

Zogi Čemu si torej prišla?

Beca Po robo.

Zogi S tem nimam nič.

Beca Sem prišla póte.

Zogi Aha.

Molk.

Beca Dolga vožnja.

Zogi Kratek vlak. *Lišboa... Laguš... Purtimáu... Praja da Roša.* Fotra, pizda zrukana, bi ga morala že zdavnaj pod rušo.

Beca A midva?

Zogi Ti. Sama.

Beca Kdo pa si, da bi mi komandiral?

Zogi Špijonova hči.

Tu je zdaj Urh.

Urh Dober večer.

Daljši molk.

Beca Beca sem.

Zogi Ti nisi Beca. Ker,.. zdajle si prišla kot neka druga. Od tiste, ki jo poznam. Kot Beco. Dali so ti pa nekoč ime. Helena.

Urh Sem kozlal, na avionu. Madona.

Kratek molk.

Zogi A nista skupaj?

Beca Nič ne vem, da bi Urh,.. o tem, da bi mi kakšen Urh sledil.

Urh Ko sva še hodila, si se takšnim,.. si se lastnim stavkom režala.

Beca To je bilo pred tristo leti, Urh. Zdaj imam vero. Boga.

Urh Zaradi tvojih otrok sem za tabo.

Beca Saj niso tvoji.

Zogi Nista. Vem. Da sta bila dva.

Beca Še mož je.

Zogi Pri občevanju si bila vselej pozorna na to, da ne bi dobila otrok od ljudi, ki jih imaš rada. Da bi lažje obvladovala ljubezen. Zdaj pa se ti je pritaknil, kot kaže, nekdo, ki te je s svojo nebogljenostjo nategnil.

Urh Zogi, daleč si šel. In ne veš ničesar več.

Zogi Ja. Prišel sem do... Urugvajke. Pojdi k njej. Po artičoke.

Beca Ne preklinjat, prosim.

Zogi Pejt pu artičoke, da boš vidu, kuko bliz sem.

Artičokam.

Urh Sprenevedat se je začel. Zogi, to nisi ti.

Zogi O tem sem gledalcem že podal monolog. Takoj ko se je začelo.

Beca Kakšnim gledalcem?

Zogi Tem.

Beca Kje?

Zogi Tam.

Urh Temtam. Beca. Se mu meša?

Beca Aha.

Urh Zogi. Si rekel, da se je začelo. Kaj?

Zogi Tega pa ne vem.

Urh Jebi se.

Zogi Povej to gledalcem, če si upaš.

Beca Oni so množina.

Zogi Beca. Kje pa so?

Beca Če so množina, jih ne moreš vseh jebat.

Urh Kaj pa ti veš, saj nisi moški.

Zogi Urh, povem ti, Beca bi se še zmeraj vrgla za mano. Sploh pa, Beca, je Urh rekel, da naj spolno poobčim samega sebe, ne pa občinstva.

Beca A je to monolog?

Urh To je, kar mislijo tisti med občinstvom, ki nimajo jajc.

Beca Angel si, Urh.

Urh Študiran.

Zogi S pičko na temenu.

Beca Grem po artičoke.

Zogi Pejt. Boš vidla, kdo me tuki jeba.

Urh Urugvajka?

Zogi Ne. Penzionirana revolucionarka. Ja. Urugvajka.

Beca gre.

Urh Saj ne ve, kje imaš Urugvajko.

Zogi Spodaj. V hiši. Nisi videl prodajalne?

Molk.

Urh Torej. Da je tole teater.

Zogi Kaj?

Urh Tvoj Portimão.

Zogi Ne bi rekel. Tukaj sem že tri leta.

Molk.

Urh A misl'š, da sem zato pršú?

Zogi Ne. Zato k s prjátu.

Urh Česa si ti ne zmisl'š?

Zogi Resnice. Si ne zmisl'm.

Urh U pizda.

Zogi Tako je.

Urh Tako. Zdaj pa mólčat. Zelo dolgo.

Vsaj pol minute sta tiho.

Zogi Si v izložbi spregledal gomilo artičok? Si šibal. Za Beco.

Urh Prišel sem te posvarít. Ne mi več dostavlat.

Zogi Ni problema. Takoalitako je bil to zame le hobi.

Molk.

Urh Pravzaprav bi zdaj lahko šel.

Zogi Pejt.

Molk.

Urh Zarad sebe mi ne več dostavlat.

Zogi Sej tud nisem več hotu.

Urh No. Res lahko grem.

Zogi Daj no mir. Treseš se.

Urh Res. Ti povem. Že dolgo ne več.

Zogi Sej tud jes. Skoraj že dolgo.

Urh Zdaj me matra alko. Ti že pet let ne več.

Zogi A, zato si pršú? Zbégnu bi rad. Pred sabo.

Urh Ja.

Zogi Boš pomagal prodajat na štantu?

Urh Sem mislu, ja.

Zogi Prou.

Urh Zdaj bi lahko šel.

Zogi Kam?

Urh Po prtljago.

Zogi Aha. A prtljago imaš?

Urh Oprosti.

Zogi Samo če prevzameš Urugvajko.

Urh A zato je Portimão?

Zogi Ne. Zato je Slovenija. Da zbežiš. Nazadnje k revolucionarični Urugvajki.

Premolk.

Urh Kje je Beca?

Zogi Ni še čas, da bi se vrnila.

Urh Ker ni verjetno, da bi se tako kmalu vrnila?

Zogi Tudi zato. Pa še.

Urh No ja. Ker se še nista vsega pomenili z Urugvajko?

Zogi Kompliciraš. Ker najin teater še nima drame.

Urh Ker mora Beca manjkati, dokler se najin odnos ne zakomplicira?

Zogi A da bi te na koncu zaklôu? Al pa Beca tebe? Al pa ti nó? Al pa jes. Al pa. Ne ga srat. Ker. Te nimam rad. In ti moram to povedat.

Urh U ksiht. In ne pred Beco. Ker. Ona to ve. Tudi de te jes nimam. Ampak drama, štekam, je, če o tem govoriva. Ne ti pa jes. Ne. Da govoriva, kako bi crknila od ljubezni. Ja. Če bi se ne poznala. Da se mava rada. Da je že to dost. Da je neskončno svetov. Da je veselje sled nekega škornja v govnu. Da zato ni mogoče verjet v Boga, ker je vsega večni začetek in koncu zmerej tle. In če se še tko matraš, ni šprajne, da bi z né stisnu Boga. Pa o tem sva že kdaj gobcala. Jebenti. Vse to je teater. Drama je, da tega ne moreva povedat,.. ne kot en zajeban Zogi al pa Urh,.. ampak kot kdorkoli. Kdorkoli drug. Nekdo, ki nikogar ne igra. A je jaz. Pred enim drugim. Ki je. Ki je. Tudi. Ki ni igravc. Kot sva midva.

Zogi Zdaj si pa ti tudi povedal monolog.

Urh Zato si šel v Portimão?

Zogi Da bi se spreobrnu... Spreménu u monolog? Ne. Sem šel iz Slovenije... Blazno me je... Raje ničesar. Če govoriš... Strah?

Urh Zdaj lahko pride Beca.

Beca je tu.

Beca Prodajalna je zaprta. Tržnica, rekli so mi, je pa šele...

Urh Znaš portugalsko?

Beca Ja. Oče me je naučil.

Urh Špijonka.

Beca Aha. Dogovorila sta se. Igrati je treba okrutnost.

Urh Vsi vemo, da ne znaš portugalsko. In tega neznanja te ni naučil oče. Povej. Kakšen hudič je to, da si tukaj v Portimão?

Beca Ker se vidva nimata rada.

Urh Zdaj se pa ti igraš odkritost. Oprosti. Sprenevedam se. In ker se imava midva rada, priznam, nimava se rada. Z Zogijem.

Zogi Seveda je špijonka. Vse je slišala, kar sva se pogovarjala.

Beca Zdaj pa jaz pogrešam Zogijev smeh.

Zogi Sentimentalničarka.

Beca Coprnica.

Zogi Ángelica.

Urh Čarovnjača.

Beca Sta se spravla name!

Molk.

Urh Če se imamo pa radi.

Zogi Kukr nagi magi. Na zeleni špagi.

Beca A je to zdaj... reklama... za juho?

Urh Uf.

Kratek molk.

Beca Moj foter se je zapil.

Zogi Jasno. Režim se je prekucnu.

Urh Samo da se ni obesil.

Beca Saj se je. Zato sem pršlá.

Kratek premolk.

Urh Čakaj. Prišla si pred mano, pa nič ne vem o tem.

Beca Zakaj pa naj bi vedel?

Zogi Ona je šla z vlakom.

Beca Urh to dobro ve.

Zogi Da ne bomo pozabili. Sožalje.

Beca Šlek. Šlek. Šlek. Moj foter je padu u drek. Ni se ubésu. Dan. Urh se j ukresou u črn lubájn.

Zogi Se ti meša?

Beca Foter je živ. In ni se zapil.

Urh Kakšne finte so to?

Beca Iz tvojga foha, policajske. In. Po mojem fotru.

Zogi Kakor smo lahko izvedeli enaindevetdesetega, je bil grandiozen obveščevalec.

Beca Ki je začel kot likvidator.

Urh Pretiravaš.

Beca Kje je pa smeh, Urh?

Pomolčijo.

Beca Nisi nam razodel, zakaj si tukaj, Urh.

Urh Njemu sem. In kaj je prineslo vas, Helenca?

Beca Povem, če greš po artičoko.

Urh V Slovenijo?

Beca Magari. Se jih tudi tam dobi.

Urh Avion za Zürich gre vsak dan.

Beca Pa pejt prec z vlakom. Ob 17.19 v Lisbono.

Zogi Ne more več. Mu rata slabo. Odkar je imel odisejado. Ko je švercou haš. Na relaciji atlantska Evropa začetek Slovánije. Kakšna ideja. Švercat v takšni smeri. To bi še šlo. Ampak bit tako neroden. Nažrl se je, tipček, kroglic s travo, zamudil avion in šel na vlak. Takšna vožnja pa traja. Trideset kroglic v črevih. Trema na mejah. Pijača. Driska. Stranišče v vagonu. Muke Satanove. No. Zadnje tri je izsral doma. Ostalo pa fuč.

Beca To se je zgodilo tebi.

Zogi Sem rekel, da ne?

Beca Govoril si o njem.

Zogi O tretji osebi.

Urh Zakaj si pa ti prišla z vlakom?

Beca Ker sem zavila na romanje v Fatimo.

Urh Zmišljuješ si. Denarja nimaš več.

Beca Ni res. Vedela sem, da zaradi večje prepričljivosti svojih nastopov raje ne premakneš svoje riti prehitro in da se bom še pred tabo lahko v miru pogovorila z Zogijem.

Urh gre.

Zogi A res nimaš denarja?

Beca Res.

Zogi Jaz ga tudi nimam.

Beca Saj nisem prišla zato.

Zogi Ker ga nimam?

Beca Nehaj.

Zogi gre.

Beca odpira svojo potovalko ali nahrbtnik.

Beca San Juan de Compostella. Tam sem pa res bila.

Mars'ktéri romar gre v Rim, v Kompostelje,
al' tja, kjer svet' Antón Jézusa var'je.

Živ hudič ne ve, da je to Prešernov sonet. Pa ne samo, da
Portugalci ne vejo. Ne vejo niti Francozi niti Italijani
niti Slovenci. Od teh ga še nisem srečala, ki bi vedel,
kaj bi Kompostelje sploh lahko bilo.

V podobah gledat' hrepení veselje
življenja rájskega. Sled sence zarje
unstranske glori'je, vtisnjeni v oltarje,
ljubezni verne ohladí mu želje.

In jaz, kako da vem? Verjetno iz šole. Nič verjetno. Iz
šole. Pizda. Zakaj tole vse skupaj govorim. Tako je
bedasto kot če bi Prešernove poezije dala žegnat v Fatimi
ali v Komposteljah ali v Kelmorájnu. Ali pa zažgat. Na
obali Atlantika. Ali počepnit v balon, v košaro. In se,
kokodajs, zapeljat čez Saharo. Nad Buharo. In pogoltnit.
Sveto pismo. Piiismo. Nikjer ni poezij. Sem jih pozabila
doma? Ali pa sem govorila, da. Da bi govorila. Komu.
Sveti Mariji. Svetemu Janezu. Razodetje. Otok Patmos.
Požrla sem, požrla sem knjižico, kot en angel, ali kdo, v
Janezovem razodetju. Tudi razodetje sem pozabila. Čeprav
sem leto dni ribala drek v Indiji. Bi si zato želela vsaj
na Brezje. To je romarski kraj v Sloveniji. Ker še nisem
doživela nobene Fatime, nobenega Kompostelja. Če bi lahko
romala kar na Vič. To je predmestje Ljubljane, glavnega

mesta Slovenije. Ampak na Viču niso nikogar zažgali. Pizda. Kdo mi polaga te besede na jezik. En zafukan avtor. Pizda. Res sem. Svetníca. Bežim. Ker se bojim. Urha. Mogoče je to res. Da bom povedala vse. Zogiju. Ker sem zato prišla. Pizda.

Vrneta se Zogi in Urh.

Beca Aha. Sta bla za šankom.

Urh Ja. Pa nisva pila cocacole. Eno tukajšnjo vodo.

Zogi Pedras Salgadas. Agua mineral natural, gasocárbónica.

Urh In pobegnila pred hrupnostjo zgoščenske, ki se je s skalpelsko neizprosnostjo svoje redundance zvirala v osrčju najinih duš.

Beca Vaju zdeluje abstinenca? Jaz sem tačas spljuvala en monolog.

Zogi Kakšen?

Urh Takšen:

Vajin delokrog,
začaran ris,
obujta olagumi,
namočen v kis,
da odpadejo
vsi sumi.

Dolg molk.

Beca Če natanko premislim, ne verjamem.

Urh Da sva lahko v tako kratkem času...

Zogi ...Za nekim šankom naročila...

Urh, Zogi ... Spila in plačala...

Zogi Upravičeno dvomiš.

Urh Samo pobuzerirala sva se.

Beca Ja. Če bi to bila kakšna gledališka predstava.

Urh Pa ni.

Zogi Buzerirala sva duševno.

Beca Kaj pa?

Urh Drug drugega.

Beca To že. Ampak s čim?

Zogi Šel sem za njim z možgani trdimi od radovednosti kako, da sta vidva tukaj.

Urh Res, da smo bili nekoč zvrhano polni medsebojne ljubezni. V raznovrstnih posodah. In da tudi zdaj ne pokamo od sovraštva. Če z Beco izvzameva Zogijevo meniško odpadništvo. Pa le. Čemú? Zogi, a ne, čemú smo se tu ponovno združili v nékakšnem trojstvu?

Beca Ker se bo treba sleč.

Zogi Po artičoko grem k Urugvajki.

Beca Naj gre Urh pónjo.

Urh Zakaj ne.

Zogi Ne pónjo. Nánjo.

Urh gre.

Zogi Resnično. Ena je šla prej, a počasneje, da bi prispela tik preden se je pojavil tisti, ki je odšel pozneje.

Beca Zogi. A ne čutiš, da te voja smrt?

Zogi Urh?

Beca Ne da bi te prav on. Več mi foter, mater mu njegovo, ni rekel. Če sem ga kdaj videla v življenju, karkoli je fotko govoru, vedno so bile uganke. Fruštek, to je bilo namigovanje o kruhkih z maslom, ki padejo z namazano stranjo na tla. Umivanje zob, nekakšne zgodbe o obritih prašičih in njihovih ščetinah. Tudi zdaj mi je pravil, ampak s krvavo špijonskimi očmi, da tisti, ki kliče Urha, saj veš v staroslovenščini, pizda, je to, da kozlaš... Torej, da tisti, ki kliče Urha, da bo gledal z rumenim. Stoj. Zakaj z rumenim, zakaj ne z belim. Jebemo. Preklet foter.

Premolk.

Si že opazil, da sem postala, da sem zdaj verna. Pa še vseeno včasih preklinjam.

Zogi Kaj je s tvojim svarilom, da me voha?

Beca Saj veš, da veš precej o mamilaših.

Zogi Zakaj bi me zaradi tega pospravili? In kdo pravi, da kličem Urha? Urha kliče,.. jebenti, Urh kliče samega sebe. Ker ob vsaki priliki kozla.

Beca Ne vem. Tako me je vznemirilo, da sem morala za vama. Oziroma,.. sem morala pred njega. Med vaju.

Zogi Res si,.. tercijalca si ratala. Ali pa te spet matra travadrek.

Beca Dajnomir, se dobi že druge reči,.. zdaj. Bila pa sem. V Calcutti. Tačas. Skoraj leto. Pri materi. Pri Tereziji. Saj res. Urhova mama je umrla. Rak. Na pljučih.

Zogi Pa skoraj si svojčas postala,.. kaj že,.. rdeča brigadistka.

Beca Olimpiade še zdaj ne prenesem. Reinkarnacija fašizma.

Molk.

Zogi Kaj torej? Da se moram čuvat?

Pride Urh

Urh Rumene. Ki te ljubim. Rumeno.

Zogi Kaj,.. žabaurh, si se popáril... kum kompadrína de Uruguáý? Rumeno? Beca. Ko ga še ni bilo, Urha, a ne, da sem ti rekel, da bi že zdavnaj morala fotra spraviti pod rušo? V peklenški bordel. Rumeno in rdeče vidim, kadar. Če me kdo izda.

Urh A jaz, da sem te? Zogi, za Beco me je poslal njen mož. Ker se noče več sam ubadati z otrokoma.

Beca Pizda, lažeš.

Urh Rad te imam. Ne. Še zmeraj sem zaljubljen vate.

Zogi Pejta u kurac. Rumena in rdeča skupaj. Je. Zeleno.

Beca Lažeš.

Urh Mogoče sebi. Ampak tebi ne. Te ljubim. Zeleno.

Zogi Rdeča in... plava. Kri, če jo zmešaš z nebese je vijoličasta. Kakšne barve so..? Saj so urhi neke strupene žabe?

Urh Si zajeban, Zogi, v svojih virtualnih vicah. Beca, saj ne da bi hotel,.. bom fin,.. da bi hotel spet s tabo spati. Zdaj si zaljubljena,.. imaš svoje stvari,.. z božjimi zadevami...

Beca Nič! Goni se z mojimi božjimi zadevami. Prasec. Si nesramen... Zogi,.. morje... pa kri, vijoličasta Slovenija.

Zogi Kri in sonce... prej sem kiksnu z zeleno,.. sta oranžna. Kua vam je v slovenskem grbu treba imet tri rmene zvezde. Zvezde nimajo barve. Ampak...

Beca Kri sem si vedno predstavljala belo.

Urh Posrančka zlata... Ne bi se odrekel,.. zdaj ne bom fin,.. ne bi se, Beca, odpovedal jebanju s tabo.

Razvozljal bi najino kožo in se napičil vate z vsem mesom. Da bi zapele kosti tvoje črne duše.

Beca Starček. Že pred petnajstimi leti,.. ali kdaj,.. si se ustrašil. Ko je tvojemu kolegu pri nastavljanju eksplodirala v roki bomba.

Urh Policijski vajenec je še bil. Kaj moremo. Dan prej je zvedel, da hodiš z mano.

Zogi In z mano. Varala si me z njim in z Urhom. Pri policijskih vajencih ga je nasledil Urh. Državni terorizem si takšnih napak ni smel privoščiti. Mit o sovražnih agenturah bi hitro šel v franže.

Urh Zdaj so drugi časi.

Zogi Niso. To je,.. zdaj je le predah. Svetovni odmor. Tólk časa, da se bo folk nafilou z novimi, nevidenimi... Televizijsko nasilje je rožnata uvertura v grozo... Ni za govort. Oba vaju, Urh, tebe in Beco, imam rad kot nikoli.

Beca Si zato tukaj?

Zogi Ne. Ker sem psiholog.

Urh Ja. Posebnjak. Bela je združitev spektra, rdeče, infra in ultra modre... in vseh ostalih,.. oranžno prelitih, vijoletnozelenih. Uh. Kakšna drama. Bela in njen temni pol. Fantastična celota,.. ne v barvni pahljači, pač pa... v barvni krogli. Tudi jaz. Ljubim te. Ne samo Bece.

Beca potegne iz potovalke ali manjšega nahrbtnika šminko.

Beca Ljubim vaju. Kot sebe. In vso revščino tega sveta. Pizda.

Zogi Čez Becinega Bôga ga ni.

Urh Zogi. Bzihologi. Bziho. Bogi.

Beca Ta šminka je... Kakšne barve je?

Zogi Rumene?

Dolg molk.

Urh Kam bi tukaj lahko šel kozlat?

Zogi Lahko bi te zdajle položil, Urh ljubček, na divan in bi te pofukal s Freudom. In bi ti res bruhtnil in povedal ali si tukaj zaradi mojega znanstva z drogo ali zaradi kakšnih državnoterorističnih zajebancij. Pa naj so tavžentkrat drugačni časi. Ljudje smo isti.

Beca Lahko se spremenijo.

Urh Kozlat!

Zogi Skupno stranišče je zraven Urugvajkinega stanovanja.

Urh zbeži.

Beca Odkar mu je umrla mama. Noro sovraži cigarete.

Drogo. Vse. Zogi. Lahko se spreniš. Ljubim te.

Zogi Kot Urha?

Beca Ja.

Zogi Jaz tudi tebe. In njega. Zato se moramo pobiti. Ker. Razen. Če bi. Imam idejo. V glavi,.. Opus Rei. Organizacijo,.. tajno. Vidiš, tega intelektualca, Urha, kakšen revež je. Kako naj,.. hoče reševati svet. Kako.

Čeprav me je naučil sklanjati latinsko. Reč. Res, rei..
Pozabil sem.

Beca Šminko imam. Rumenilo za ustnice.

Zogi Potrebna si ga. S svojimi štiridesetimi leti.
Rumenila.

Kratek molk.

Beca Sem hotela reč pizda. Pa nisem.

Zogi Si.

Beca Da se imamo radi, smo si povedali. Ampak, da gre pri tem zares, smrtno zares, to ti bom dokazala. Glej. Fotru sem...

Zogi Spizdnila.

Pokaže šminko, ki je videti rumena.

Beca Ubijalska je.

Zogi Ne me basat.

Beca Dvokomponentna je.

Zogi Ne se hecat.

Beca Pravzaprav je v njej ena komponenta od dveh. Ki sta skupaj smrtni. Dober štos. Za špijone in podobne agente.
Beca spravi šminko rumenega videza v svojo torbo ali v nahrbtnik.

Zogi Tvoj foter je že zdavnaj penzioniran.

Beca Sam veš, da pri teh rečeh ni konca. To z mojim fotrom niso heci. Ne vem, kaj ima s tabo, ampak bluzil je o zastrupljenih marelah, zapičenih za trenutek v bedro mimoidočega, in o infarktne tabletke. In. O šminkah.

Zogi In kakšne barve je druga komponenta?

Urh se spet prikaže.

Urh Modre. Modre. Blazno. Blazno sem. Žalosten. Res.
Zogi, naravni talent za psihologijo imaš... Ampak, žalosten sem,.. ne zaradi smrti moje mame,.. zaradi tega strahotnega,.. strahotnega svetobolja,.. v žlahtnem pomenu. Veš, da imam skoraj dve fakulteti. Znorel bom

zaradi te,.. igre,.. igre v igri, v igri v igri v igri...
Zaradi tega vseprisotnega,.. ker je vse v vsem, na vseh
nivojih... Ker je ta celota vsega zdrobljena v nešteto
in hkrati spojena v eno. Psiholog, nisem užaljen, ker
se,.. ker se ne morem znebiti vtisa, da bi zdravniki
lahko naredili več. Za mamó. Fantastični posamezniki so.
Ampak medicinska celota je takó brezdušen stroj. Da je
bogpomagal. Jebenti. In to je slika celotne civilizacije.
Pizda materna, kje naj začnem! Kje?! Vse igram. Moje ime,
hehe, je tukaj in še kje neizgovorljivo. Najskritejši
agent. Bolj kot prdec. Urh. Poskusi to izgovoriti na
primer v nemščini. Urh. Hehe. Kje naj začnem, da bi se
razvezal iz te igre? Ki se je začela preden je,.. preden
je moj foter oplodil mojo mamó z mano. Ja! Veliko prej.
Preden so ti politiki zajebali one! Tisti demokrati
telele diktatorje! Óni umetnik požrl moj tekst. To
besedilo skozlalo resnico! Resničnost zažgala ničnost!
Nihilizem mojega neskončnega cinizma. Ni poti.

Beca Je.

Zogi Opus Rei. Delo reči. Organizirati mrežo. Ki bi. Vse
stvari. Ki so vse. In nič. Eden. Opus Rei. Resničnost.
Skratka.

Urh Stvariteljstvo resnice. Mreža. Zato sem jaz zraven. V
organizaciji, ki je... Razvejana v nešteto. Ker jedkam.
Znotraj perfekcije, ki se v svoji tautologični
organiziranosti bliža popolnosti matematičnih,
kristaliničnih... Nekje v zvedenosti funkcionalnosti
slehernost. Alkimija. Bistvo. Skratka.

Zogi Govoril si mi iz duše.

Beca Vidita, da Bog je.

Zogi Je, prmejš.

Urh Je. Sploh ne veš, kdo od nas je kdo.

Nekaj molka.

Beca Da se imamo radi?

Zogi Da se ne smemo pobiti?

Urh Še manj požreti?

Še nekaj molka.

Zogi Zdajle slišim, kako vsi trije vzklikamo: Kakšna gledališka igra pa je to?

Beca Brez nasilja?

Urh Polna, polna radosti, življenja, ljubezni?

In še molk.

Beca Kje smo ostali?

Zogi Pri šminki.

Urh A rumeni?

Beca Kako veš?

Urh Ker imam jaz šminko drugačne barve.

Zogi Zakaj imaš pa ti šminko?

Urh Da bi te ubil.

Zogi Mene?

Urh Ja. Če. Če. Beca, kaj hočem izvedeti od njega?

Beca Če me bo pustil od sebe? K mojima otrokoma. In k možu.

Zogi Točno.

Urh Si se zajebal. Beca nima nobenega moža. Zogi. Rad bi zvedel, če te je mogoče zasnubiti. Za.

Zogi Vašo stvar?

Beca Scat me prime, kadar začnejo moški s takšnimi besedami.

Beca gre. S torbico ali z nahrbtničkom, v katerega je spravila šminko rumenega videza.

Zogi Narkomafija?

Urh Banalen si. Ali eno ali drugo. Kot je rekel Aleksander Véliki. Z nami ali proti nam. Držávonárkija. Máfijodrkija.

Zogi Ampak, dva otroka pa ima, Beca?

Urh Nihče ju ni ubil.

Zogi Zakaj ona sodeluje s tabo?

Urh Iz ljubosumnosti.

Zogi Ker ve, da me imaš rajši kot ona, verjetno.

Urh Bzihologi. Ampak ti imaš njo rajši od mene.

Zogi Kot tebe.

Urh Skratka. Dokazujemo si ljubezen in izkazujemo si sovraštvo.

Zogi Nezamenljivi smo.

Urh Narko torej?

Zogi Častna pionirska, Urh, z drogo sem clean. Razčistu. Za vekomaj.

Urh izvleče šminko modrega videza.

Urh Zezam se. Zogi? Mafija torej?

Zogi Madona. Rajši se dam tetovirat. Od temena do kurca.

Urh si maže ustnice.

Urh Do petá, Zogi, do petá. Pa, sej, frend, narko je bil zame samo zunanji frik. Da se ni vidl agenture. Pa to ni nič novga. Zato smo te pstil tud pr mir. K je blo jasn, da si u biznisu solo. Še mejhna riba ne.

Maže Zogija po ustnicah.

Zogi Ampak zdej,.. reku sem ti že...

Urh Vem, ja. Jes bi s tabo res prudájou na štantu.

Zogi A da bi... Da bi delu za agenturo. Pizda,.. kua j zdej,.. kua me mažeš..?

Urh Kugapade. Mafijo je treba za jajca. Od znotraj.

Zogi Od znotraj? A da bi jaz..?

Urh Nč ne zastop'š. Mažem te, da bi. Zogi, obnoviti moramo našo erotiko. Ljubezen med tabo in Beco in mano.

Zogi Pizda, Urh, jes hočem bit sam!

Urh Nemogoče. Zogi. Rumena komponenta.

Zogi Je Beco foter poslal s šminko?!

Urh Ne, Zogi, ljubezen.

Kratek molk.

Zogi Pa še res je.

Noter plane Beca, debelo našminkana z rdečo in brez male torbe ali nahrbtnika.

Beca Skret, Urh, jebemticesta, ni pokozlan!

Zogi Ziher ga je Urugvajka spucala.

Urh Jes sem se spucu. Do žolča.

Beca Kakšna pa sta?!

Zogi Prasec špijonski, Urh, prisluškoval si. O rumeni šminki. Da jo ima Beca.

Beca U pizda.

Urh Vid'š. Tud ona se je naflosala.

Zogi Žnable.

Beca Ko bi bila vsaj pedra. Pa nimata te korajže.

Urh pokaže šminko modrega videza.

Urh Komponenta B. Blau.

Krajša tišina.

Beca Ti. Kurbir. Si fotrov kurir.

Urh Ne. Sam svoj. Polir.

Beca O. Madona. Pa zdaj?

Urh Babja radovednost?

Še tišina.

Zogi Prepustiti vaju bo treba skupni samoti.

Zogi gre.

Urh Trpim. Ker niso časi, da bi. Pokleknil. Butnil s čelom ob magmo. In se z dušo svojih jajc dvignil k očem sinjine, ki ste vi, golobica. Moja mila. Ljubim vas.

Beca Če bi se bil sposoben ubit zame.

Urh Strokovno se temu reče žrtvovanje.

Beca Pa ne drugih, sebe bi moral.

Urh Žrtvovati? Za koga?

Beca Zame.

Urh Bi. Če. Če bi vedel, da bi ti bila tudi pripravljena umreti.

Beca Zate?

Urh Ne. Za karkoli. Še manj ljubosumno bom rekel. Bi poginil, če bi ti bila pripravljena umreti za kogarkoli.

Beca Malenkost.

Urh Pretrgati z življenjem?

Beca S čim? Vedno si govoril, da je vse nič. Privid. Igra.

Urh Ni. Če vtakneš svoj prst v zobovje. Med zobata kolesa.

Beca Da te požre fuk.

Urh Si ópasna.

Beca Razganja me. Ker vidva nista nič nevarna.

Urh Jaz sem se vtaknil v velike reči.

Beca Zataknil.

Urh Ničesar ne razumeš.

Beca Blef.

Urh Poljubi me.

Beca Pod rdečo šminko imam rmeno.

Urh se z ustnicami bliža Beci.

Tu je Zogi. V roki ima šminko rumenega videza.

Zogi Komponenta A. Armena.

Beca Piiismo. Sem vaju hotla zajebat. Sem se namazala. Premolk.

Zogi. Ne blefiram. Spodaj sem rmena.

Urh To že. Da ne blefira. Ampak to je šele polovica. Če je sploh katera strupena.

Zogi Kdor je zaljubljen, sliši travo rasti. Saj,.. a je en tak pregovor?

Urh Si šel zato na skret?

Zogi Urh, prisluškuješ že, lover, ampak na tisto, česar ne vidiš, pa pozabiš. Jaz sem porajtal, da je nekje tam pozabila rmeno šminko. Ampak nikoli ne bova vedela, če je spodaj res namazana.

Urh Točno. Ker bova prej crknila, psiholog.

Zogi Blefiraš. Oba. Skret je pokozlan. Je!

Beca Od tebe?

Zogi Moja duša je v njem.

Beca poljubi Zogija.

Beca Looser.

Zogijeve ustnice postanejo vijoličaste, Becine oranžne.

Zogi Ni strupa. Vse je Urhov blef.

Urh Potem pa, Zogi, daj se, v roki imaš rumeno.

Beca Ne.

Urh Beca, te je prizadelo, da mi v življenju nikoli ni slabo? Beca, ljubim te.

Urh požre modro šminko. Beca se z ustnicami bliža Urhu, ki se rahlo odmika.

Zogi Urh, ti je stisnilo rit? Boš iz sebe spravil monolog? Za vsak slučaj.

Urh Občinstvo, Zogi, bi nam moralo to igro prepričati.

Beca Če ima kaj jajc.

Zogi Beca, so tudi ženske vmes. Vanje sem vedno verjel.

Beca nenadno poljubi Urha na modre ustnice in njegove ustnice ozelenijo.

Urh Na, pa je. Preden se zaveš, si mrtev.

Beca Čeprav v igri?

Beca klecne.

Zogi Beca? Sem te jaz?

Beca Sem mislila,.. če se premažem s svojo, da me ta rdeča lahko ubrani.

Urh Lej bliža se pogrebcev trop, o, čuden vidi se pokop! Glasovi so enaki žal'vanju pub'čev v mlaki.

Beca se smeje.

Zogi Zakaj se smeješ?

Beca Ker verjamem v našo igro.

Krajša tišina.

Arduš. Je bilo moških. Preden. In vsi črno oblečeni. Pred fotrom je bil dedek. In pred njim je bil. Pradedek. Je dedek govoril. Govoril je, arduš. Ti, čeča. To je rekel en drug. Dedek. Pizda jih je móral bit, vseh. Drug za drugim stojijo. Pa ne v eni vrsti. Drug za drugim so zvezani. Kot s črnim popkom. Z dolgim kurcom. V dolg pogreb so razvrščeni. In bom njihova majka. Jebenti. V trebuhu. Artičoka.

Urh Zogi, ta monolog. Bel je. Od neskončnosti.

Zogi Beca,.. Urh,.. resno? S tem,.. z belim?

Urh Bzihologi? Poznaš tisto podobo? Dva črna ksihta v profilu? Bulta drug v družga. Če pa pogledaš,.. če pomežikneš, ni več dveh profilov, ampak rata vmes, med njima... bela čaša. Kupa. Še enkrat pomežikneš... in sta spet dva zabúlena ksihta.

Zogi Je tko z vajino smrtjo?

Urh Tko je z našo zgodbo.

Beca Zogi, ukrast bi jo móral iz igre. Ker smo. Enkrat si, saj veš, razčefuknjen, na pol si en jaz... in na pol si nek drugi, s tujim imenom. Enkrat pa si en ti, ki je hkrati čisto jasen jaz. Takorekoč en zadrt on si, brez imena.

Kratka tišina.

Zogi Zajebavaš. Beca. Vrstni red. Ta... Lahko naju,.. vas... reši. Pomembno je, kako je šlo po vrsti... Od vaju,.. kdo je bil prvi tu? Beca. Najprej torej rumena?

Urh Brezveze. Kemija. Ljubezen ni kemija. In, kot sem rekel, vso zadevo je imel v rokah polir. Črna večnost. Ki je jaz.

Urh klecne.

Beca Ampak Zogija, vsaj pred smrtjo, bolj ljubim.

Urh se umakne ven.

Zogi Misliš,..na onem svetu,.. da je tišina?

Beca Zakaj?

Zogi Hrup.

Beca V tebi? Požri kaj. Kakšen sonet.

Zogi Kaj?

Premolk.

Štebam. Urh je bil prepričan, da si ne boš upala uporabiti šminke.

Beca Mi jo je, ta rmeno, on podtaknil?

Zogi Da bi nama dokazal svojo ljubezen.

Beca Do naju?

Zogi Ja. Da bi naju lahko rešil iz smrtne nevarnosti.

Beca Zogi, prepričan si bil, da me je preveč strah, da bi se?

Zogi Da te je treba pahniti iz gnezda.

Beca Dokazati, da ni smrti?

Zogi Ja, tudi v Calcutti ne.

Beca Ampak. Že. Čutim, da umiram.

Zogi Sem te jaz?

Beca Ja. Prepričal si me. S svojo skoziplano dušo.

Zogi O čem?

Vrne se Urh z Becino torbico ali malim nahrbtnikom. Je mlahav.

Urh Jebenti Zogi, tvoja Urugvajkla je v resnici zamorka. Mi jo daš za en krog?

Zogi Dam. Ampak najprej in končno pejt po prtljago.

Urh Ne vem, če ne boš zameril. Namesto kufra imam krsto. Teško bo skoz vrata z njo.

Urh vzame Zogiju šminke rumenega videza in jo spravi v Becin mali nahrbtnik, v torbico ali v tisto kar ima kot svojo prtljago.

Beca Urha se je šminka že prijela.

Urh Koza. Samo štekal sem. Da nastopam v resnični igri. Uspelo ti je, Zogi, da si me. Opus Rei.

Beca Fulšpon.

Urh Živa žurka.

Zogi Ne ga srat, Urh. Je bila modra strupena?

Urh Vosu, obe.

Zogi Bo treba umret?

Urh Samomorilsko. Kot se spodobi velikanom skrknjenega duha.

Beca začne naglo omahovati po prostoru.

Beca A zdaj grem pa v Slovenijo?

Zogi Urh, sem te zanalašč? Z občinstvom? Da te je Beca lahko...?

Urh Potegnila v votline duš? Bzihologi?

Beca V nebesa!

Urh Vretenca cvetijo. Pizda, boli.

Beca Vsa pasja kri me. Boli. Zogi, a ti ne boš?

Zogi Ne vem. Jaz sem med vrati. Portimão. *Purtimáu*. To menda pomeni: Mavrska vrata. Ne dam si vzeti zamorkle.

Urh Posrečilo se je sovraštvo. Prpelat.

Beca Do ljubezni.

Urh Ja.

Zogi Za crknit.

Urh umre. Beca umre.

Zogi Planeti so jima naklonjeni. Sem te jaz, Beca? Menda sem zdaj končno,.. kriv, a ne? Urh, si me spravil noter. V agenturo? Si, ja. Namesto v planete, sem verjel v poker. In v neke božje možnosti... v sebi. Ampak ne da se... brez drugih... A s šminko se pride? Z nebeško ali z morsko? S krvjo ali s soncem? Za pošiziti. Me je strah bolečin. Vrata. Kje ste? Enkrat sem nekje imel en revolver.

Zmedeno išče po sobi.

Penzionirana revolucionarka mi ga je pobrala. S čim bi se? Svetloba je mešanica luči in temine. Otipljiva oblika tega koktajla je ogenj. Vžigalice se bojo že našle.

Plinska napeljava pa je takoalitako slaba. Šibice. Samo, ali bo hitro? Urh in Beca sta precej hitro. Nekaj telesnih bolečin je malo proti življenju, ki boli iz sekunde v sekundo. O ljubibog.

S težavo išče vžigalice v Becini torbi ali nahrbtniku.

Ne znam odtod. Se nisem naučil portugalsko.

Otiplje neko reč v torbici ali v nahrbtničku.

Fajercajg.

Slepeča luč. V ozadju čez nekaj trenutkov dvoje črnih vrat z obrisoma postav.

Beca Moj oče je v resnici nekdo drugi. In tisti me je naučil neznanja portugalsščine. Ta, ki ga poznate kot mojega očeta, ne živi. Ni živel in nikoli ne bo. Do smrti mu moram biti hvaležna. Da ničesar ne razumem. Ne le nekega tujega jezika. Da sem se zato nekoč znašla v Calcutti. V bedi, kakršne ni mogoče živeti, si je ni mogoče predstavljati niti je igrati, kaj šele popisati.

Urh Zakaj se je v življenju nujno držati vrstnega reda. Tega, da se nič ne zgodi, preden ne doženemo tistega, kar že je. Za svetlobo, zanjo je nepomembno, ali me poljubi s svojo modro ali s svojo rumeno. Barva mojega hitenja k smrti se pretaka v očeh, ki se, temne od resničnosti, zazirajo v luč svojega rojstva. Ampak materi pred smrtjo ne moreš odvzeti bolečine, čeprav jo sam čutiš v telesu.

Zogi Ni usode in tudi naključij ni. Pač pa pomote. Ali se zmotiš ti ali se mafija ali država. Nenaklepno sem umoril igralko, ki se je trudila biti Beca in naklepno sem ubil Urha, ki je hotel biti igralec. Samo ne vem še, ali sem se zmotil sam ali pa skrivna ideja popolne organizacije?

Ali se je Urh ali jaz? Saj Beca se menda ni? Kdo sploh je zamešal strupe?

Urh Hočeš reči barve, Zogi? Mi trije.

Zogi Torej je tole igra?

Urh Zakaj ni uspelo?

Beca Očiščjenje?

Zogi Kaj?

Urh Da bi vaju dohitel.

Zogi Urh, ta hip si v moji glavi. Beca?

Urh Ne moreš si je več odtrgati.

Zogi Ker ne živim? Torej to ni igra?

Urh Bo treba spet vanj.

Zogi Tja. V srce?

Beca Ker verjamemo v svojo smrt?

Urh komaj slišen krik.

Beca Zogijeva pesem o hrupu.

Zogi O hrumu, Beca, trušču, Urh, o hrušču.

Iz smrti, trapa, kozel stari, gremo
tja, kjer, obsojeni na bitje srčno,
kosti še enkrat v nit življenja stremo,
iz molka otremo težo, kaplje v grušču.
Peščene ure, kot trojica v steklu,
življenja šale spremenimo v vice,
odhropemo v drugih, tujem peklu,
vrtince rajske in goreče ptice.
Besed podobe kot osebe žive
skoz vrata zrejo v nas in hkrati vase,
tuleči angeli iz dušne njive
izdremo kri, odpremo pot skoz čase.
Akord mesen je krog odrešen, dih,
drevo, trenutek tih in kriki mase.

Urh z violino stopi iz vrat. Beca za njim. Zogi ju povede k publiku.

Kristijan Muck

P O R T I M Ā O

Portimão je kraj v južni Portugalski na obali Atlantika, kamor se v začetku devetdesetih let iz Slovenije preseli nekdo, ki noče imeti več opravka s svetom, v kakršnem živimo. Vendar ga vse, kar je nekoč že preživel znova obišče. Kot dvoje obiskovalcev, kot resničnost in kot mora.

Ali je mogoče zbežati? Pred vojno? Pred kraji, v katerih nisi doživel ničesar lepega? Pred časom, v katerem ne vidiš prihodnosti? Pred ljudmi, s katerimi si se hočeš nočeš zavezal v dobrem in zlu? Zbežati pred Slovenijo? Umakniti se samemu sebi?

Trojica oseb, ki poskuša razrešiti takšna vprašanja, se zaplete v igro na robu med sovraštvom in ljubeznijo, med smrtjo in sanjami.